

การตรวจหลอดเลือดด้วยสารทึบรังสีในผู้ป่วย ได้รับบาดเจ็บบริเวณแขนและขา

เจลิเยว บียะชน*

ทำการตรวจหลอดเลือดด้วยสารทึบรังสีในผู้ป่วยรับบาดเจ็บบริเวณแขนและขา 51 รายในระยะเวลา 8 ปี โดยวิธีของ Seldinger และวิธีที่ผู้รายงานดัดแปลงให้สามารถทำการตรวจได้อย่างง่าย ๆ พบว่าการตรวจหลอดเลือดน่าจะเป็นวิธีที่นำมาใช้ในทางปฏิบัติตามความจำเป็นมากขึ้น เพราะไม่พบว่าทำให้เกิดการตายหรือภาวะแทรกซ้อนรุนแรงจากการตรวจเลย ส่วนประโยชน์จากการตรวจนั้นทำให้สามารถทราบถึงพยาธิสภาพของหลอดเลือดเป็นการช่วยให้ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยและรักษาถูกต้องยิ่งขึ้น

ปัจจุบันอัตราการเกิดการบาดเจ็บต่ออวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายรวมทั้งหลอดเลือดจากอุบัติเหตุและอาวุธชนิดต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น การตรวจหลอดเลือดแดงด้วยสารทึบรังสี (Arteriography) ในผู้ป่วยที่สงสัยว่าเกิดการบาดเจ็บต่อหลอดเลือดมีประโยชน์มาก เพราะนอกจากช่วยการวินิจฉัยให้แน่นอนแล้วยังช่วยบอกตำแหน่งชนิดของการบาดเจ็บและการวินิจฉัยแยกโรค^{5,6,14,17-19}

การตรวจสภาวะของหลอดเลือดและการไหลเวียนของเลือดที่ร่วมไปเลี้ยง (Collateral circulation) บริเวณแขนหรือขาที่ได้รับบาดเจ็บนั้นมีความจำเป็นในด้านการรักษา เพราะมีฉะนั้นอาจจะทำให้ผู้ป่วยเสียแขนหรือขาได้

รายงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอ

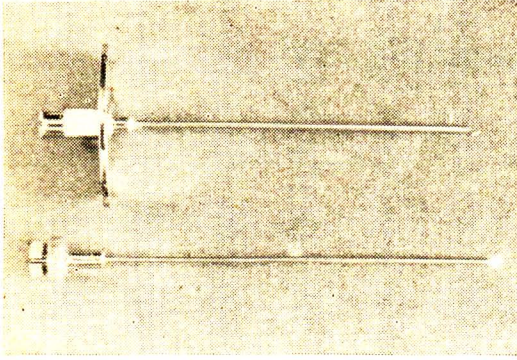
1. วิธีตรวจหลอดเลือดแดงด้วยสารทึบรังสีโดยวิธีของ Seldinger
2. วิธีตรวจหลอดเลือดแดงอย่างง่าย ๆ
3. ลักษณะภาพรังสีของหลอดเลือดที่ได้รับบาดเจ็บชนิดต่าง ๆ

วิธีการทำ

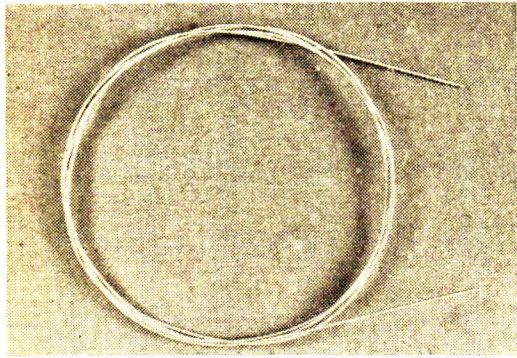
1. วิธีของ Seldinger¹⁹

อุปกรณ์ที่ใช้คือเข็ม (Needle puncture) (รูปที่ 1) ลวดนำ (Guide wire) (รูปที่ 2) สายสวนและ stopcock (รูปที่ 3) เข็มประกอบด้วยส่วนนอกกลวงผนังบางส่วนในปลายแหลมตัน

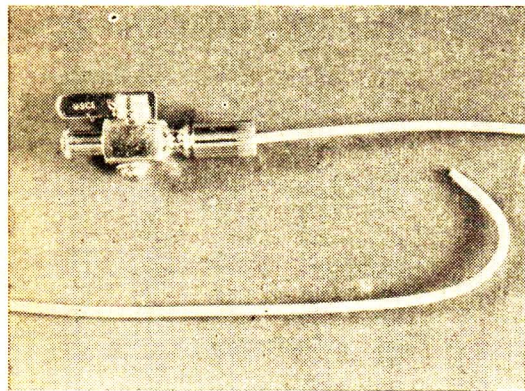
*แผนกรังสีวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 1

รูปที่ 2

รูปที่ 3

ผู้ใหญ่ใช้ขนาดเบอร์ 16 หรือ 18 เด็กใช้ขนาดเบอร์ 19 หรือเล็กกว่า ลวดนำลักษณะปลายอ่อน

มีประโยชน์เพื่อช่วยพุงสายสวนเข้าหลอดเลือด ช่วยจัดตำแหน่งสายสวนหรือช่วยในการเปลี่ยนสายสวน เข็มขนาดเบอร์ 18 ใช้ลวดนำขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.038 นิ้ว สายสวนทำด้วยสาร polyethylene polyurethane หรือ polytetrafluorethylene และมีสารทึบรังสีผสมไว้เพื่อให้เห็นขณะทำ fluoroscopy ปกติใช้ขนาด 6,7 หรือ 8 French

วิธีทำ

ควรให้ยาแก้ปวดประสาทและอธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจ และงดอาหาร 1 มื้อก่อนตรวจเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ป่วยเกิดการสำลักเมื่อเกิดการอาเจียนจากปฏิกิริยาร่างกายต่อสารทึบรังสี หลอดเลือดแดงที่เหมาะสมคือ หลอดเลือดแดง femoral ในตำแหน่งต่ำกว่าระดับ inguinal ligament ประมาณ 1 ซม. ทำเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. โคนขนและทำความสะอาดบริเวณขาหนีบแล้วทาผิวหนังด้วยยาฆ่าเชื้อโรค
2. ฉีดยาชา Xylocaine 1.5% ประมาณ 5-8 มล. ที่ผิวหนังและรอบๆ หลอดเลือดที่คลำได้
3. ใช้มีดกรีดผิวหนังยาวประมาณ 3 มม. ใช้เข็มจับหลอดเลือดขนาดเล็ก แยกเนื้อเยื่อและพังผืด เพื่อไม่ให้ขวางกั้นหลอดเลือด
4. ใช้นิ้วชี้และนิ้วกลางของมือซ้ายวางสูงและต่ำกว่าจุดที่จะแทงเข็ม มือขวาจับเข็มทำมุมประมาณ 30-45 องศากับผิวหนัง ผ่านลงไปจนได้รับความรู้สึกการตันของหลอดเลือด จังหวะ

การแทงให้เร็วและแรงพอที่จะทะลุผนังของหลอดเลือดทั้งสองด้าน สังเกตว่าถ้าเข็มกระดกตามจังหวะการเต้นของหลอดเลือดแสดงว่า เข็มผ่านผนังหลอดเลือดได้ดี

5. กดโคนเข็มให้ต่ำลงเล็กน้อย ดึงส่วนในของเข็มออกและค่อย ๆ ดึงเข็มออกช้า ๆ ออกมาแล้วจึงใส่ลวดนำเข้าไปจนกระทั่งปลายอยู่ในหลอดเลือดแดง aorta ใช้นิ้วมือซ้ายกดหลอดเลือดไว้พร้อมกับดึงเข็มออก

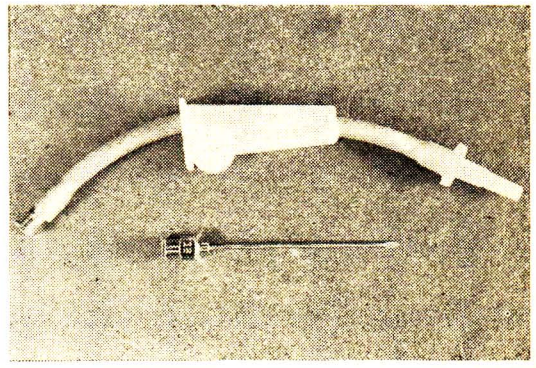
6. เช็ดเลือดออกจากลวดนำให้สะอาดแล้วค่อย ๆ สอดสายสวนตามลวดนำจนอยู่ในระดับสูงพอ โดยการใช้ image intensifier fluoroscopy แล้วก็ดึงลวดนำออก ควรฉีดล้างสายสวนทุก ๆ 5 นาที ด้วยน้ำเกลือผสมกับ heparin (ความเข้มข้น 600 ยูนิต/มล.) ในอัตราส่วน 500 : 1 เพื่อป้องกันเลือดแข็งตัวอุดตันสายสวน

7. ในการตรวจหลอดเลือดบริเวณขาควรให้ปลายสายสวนอยู่ในหลอดเลือดแดง common iliac ของข้างที่ได้รับบาดเจ็บ หรืออาจสวนหลอดเลือดจากขาข้างปกติจนปลายสายสวนผ่านทางแยกของหลอดเลือดแดง aorta เข้าไปในหลอดเลือดแดง common iliac ข้างตรงข้าม (รูปที่ 4) การเจาะหลอดเลือดแดงข้างปกติมีผลดีคือ เพื่อหลีกเลี่ยงการรบกวนการไหลเวียนโลหิตของขาข้างที่ ได้รับบาดเจ็บ ส่วนบริเวณแขนต้องใส่สายสวนจนถึงหลอดเลือดแดง axillary หรือ subclavian

2. วิธีตรวจหลอดเลือดอย่างง่าย ๆ

รูปที่ 4

รูปที่ 5

ถ้าขาดอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการตรวจโดยวิธีของ Seldinger อาจดัดแปลงทำได้ดังนี้ โดยมีอุปกรณ์คือ เข็มฉีดยาเบอร์ 18 ยาว 2 นิ้ว ท่ออย่างซึ่งใช้เป็นสายให้หน้าเกลือหรือสายที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเท่า ๆ กัน พร้อมทั้งตัวบีบท่ออย่าง หัวเข็มที่ตัดเอาส่วนเข็มออก และท่อพลาสติกสำหรับต่อเข็ม (รูปที่ 5) การเตรียมผู้ป่วยกระทำเช่นเดียวกัน การแทงเข็มพยายามให้ปลายเข็มทะลุผนัง

ด้านหน้าของหลอดเลือด เมื่อเห็นเลือดพุ่งผ่านรูเข็มออกมาที่ต่อสายยางและฉีดล้างด้วยน้ำเกลือผสม heparin ดังกล่าว ตัวบีบที่อย่างใช้แทน stopcock ถ้าไม่มีตัวบีบอาจใช้กระบอกฉีดยาฉีดน้ำเกลือไว้เพื่อไม่ให้เลือดไหลออกและป้องกันการแข็งตัวของเลือดด้วย

การฉีดสารทึบรังสี

ใช้ Meglumine iothalamate ความเข้มข้นร้อยละ 50-60 หรือ 75-76 ก็ได้ ถ้าความเข้มข้นสูงจะทำให้เห็นความทึบรังสีดีขึ้น ฉีดด้วยมือที่มีความแรงพอสมควร สำหรับการตรวจแขนและขาใช้ 20-30 มล. ถ้าใช้เครื่องฉีดให้ตั้งอัตราฉีด 5-15 มล./วินาที

การถ่ายภาพรังสี

ถ้ามีเครื่องเปลี่ยนฟิล์มเร็ว (Rapid film changer) ให้ตั้งอัตราการถ่าย 2-3 ภาพ/วินาที ในระยะแรกแล้วถ่ายต่อด้วย 1 ภาพ/วินาที ใช้เวลาทั้งหมด 3-4 วินาทีหรือนานถึง 8-10 วินาทีก็ได้ ขึ้นอยู่กับพยาธิสภาพที่ต้องการตรวจ ถ้าไม่มีเครื่องดังกล่าวอาจใช้ฟิล์มแผ่นเดียว แต่ใช้ปริมาณสารทึบรังสีมากขึ้นประมาณ 30-40 มล. และถ่ายภาพรังสีเมื่อฉีดสารเกือบหมดแล้ว เพื่อให้เห็นการไหลเวียนของโลหิตทุกระยะในฟิล์มแผ่นเดียว ข้อเสียของวิธีนี้คืออาจต้องตรวจซ้ำถ้าถ่ายภาพรังสีไม่ทัน

เมื่อตรวจเสร็จแล้วใช้นิ้วมือกดเหนือบริเวณที่แทงเข็มเล็กน้อย แล้วจึงดึงสายสวนหรือเข็มออก

กดไว้อย่างน้อย 5 นาทีด้วยแรงกดจนรู้สึกการเต้นของหลอดเลือดเบา ๆ หลังจากนั้นให้นอนราบ 12-24 ชม. ตรวจบริเวณที่แทงเข็มบ่อย ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีเลือดออก พร้อมกับผู้ป่วยว่าไม่มีเลือดออกมีก้อนเลือด (Hematoma) หรือขาบริเวณขา เท้า ต้องรีบบอกแพทย์เพราะอาจเป็นอาการแสดงของการอุดตันและการกดหลอดเลือดแดง

วัสดุ

ทำการตรวจหลอดเลือดแดงในผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บบริเวณแขน ขา จำนวน 51 ราย ในระยะเวลา 6 ปี 17 ราย ได้รายงานไว้แล้ว¹⁷ ส่วนมากบาดเจ็บเกิดจากกระดูกสันหลังเนื่องจากถูกทำร้ายหรือต่อสู้กัน 27 ราย อุบัติเหตุจากยานยนต์ 12 ราย ถูกของมีคม 9 ราย เป็นผลจากการวินิจฉัยรักษา 2 ราย บาดเจ็บจากกระเบิดและเสาหัดบ้อย่างละ 1 ราย

ส่วนมากบาดเจ็บเกิดจากกระดูกสันหลัง กระเบิดหรือของมีคม ทำให้หลอดเลือดฉีกหรือขาด มีเพียง 1 ราย ที่กระดูกสันหลังเฉียดหลอดเลือดทำให้บอบช้ำและเกิดการอุดตันตามมา ส่วนอุบัติเหตุจากยานยนต์ หลอดเลือดอาจบอบช้ำหรือฉีกขาดบริเวณที่มีกระดูกหัก ร่วมด้วยหรืออยู่ห่างจากบริเวณกระดูกหักก็ได้

จากการศึกษาแบ่งผู้ป่วยได้เป็น 2 กลุ่ม โดยใช้อาการและอาการแสดงเป็นหลัก

1. กลุ่มฉุกเฉิน 21 ราย เป็นผู้ป่วยที่มีอาการและอาการแสดงของอวัยวะขาดเลือดไปเลี้ยง

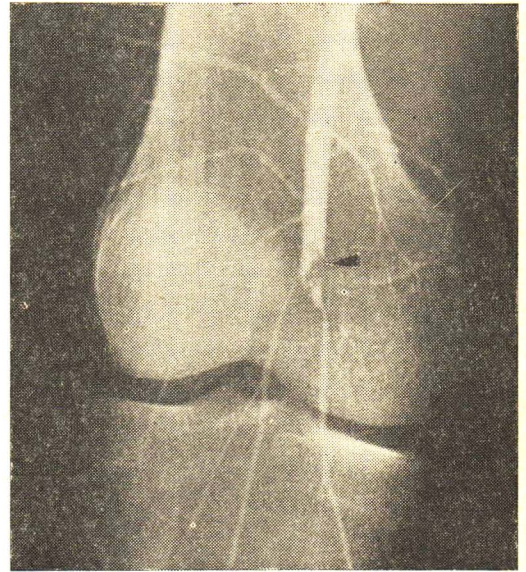
คล้ายชีพจรไม่ได้หรือเบากว่าด้านตรงข้าม หรือมี
อาการแสดงของเนื้อเยื่อตาย

2. กลุ่มไม่ฉุกเฉิน 30 ราย เป็นผู้ป่วยที่มี
อาการไม่รุนแรงมารับการรักษาช้ากว่ากลุ่มฉุกเฉิน
บางรายอาจมาหลังได้รับบาดเจ็บนานเป็นปี
อาการและอาการแสดงพบว่ามีกรโป่งพองของ
หลอดเลือดชนิดปลอม หรือเกิดรูต่อระหว่างหลอดเลือด
เลือดแดงกับหลอดเลือดดำบริเวณที่ได้รับบาดเจ็บมี
ลักษณะบวมหรือเป็นก้อน ซึ่ง 2 ราย มีลักษณะ
คล้ายเป็นฝี 1 ราย ได้รับบาดเจ็บจากกระสุนปืน
ประมาณ 10 ปี เกิดรูต่อระหว่างหลอดเลือดบริเวณ
โคนขา ทำให้ภาวะการทำงานของหัวใจเพิ่มขึ้น
จนหัวใจห้องซ้ายขยายโตในกลุ่มนี้ถ้าใช้หูฟังจะได้
ยิน bruit บริเวณที่ได้รับบาดเจ็บเกือบทุกราย

ผลการศึกษา

จากภาพรังสีบริเวณที่ได้รับบาดเจ็บอาจพบ
กระดูกชิ้นส่วนของวัสดุแปลกปลอมค้างอยู่ บริเวณ
ดังกล่าวบวมหรือมีก้อนทึบของเนื้อเยื่อ (Soft tis-
sue density)

การบาดเจ็บของหลอดเลือดอาจพบพยาธิ
สภาพได้ต่าง ๆ กัน คือการบวมช้ำ (Contusion)
ต่อชั้นต่าง ๆ ของผนังหลอดเลือด หลอดเลือดถูก
ตัดหรือฉีกขาด (Transection, laceration) เกิด
รูต่อระหว่างหลอดเลือดแดงกับหลอดเลือดดำ
(Arteriovenous fistula) หลอดเลือดแดงพองตัว
ชนิดปลอม (Pseudoaneurysm) หลอดเลือดอุดตัน
จากก้อนเลือดแข็งตัว (Thrombosis) การแยก

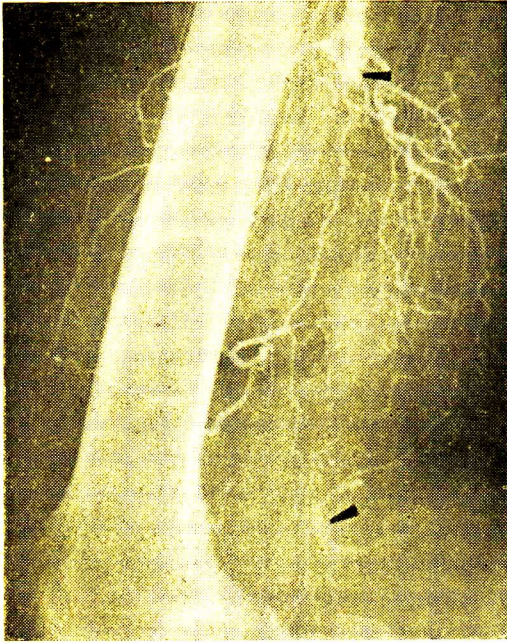

รูปที่ 6

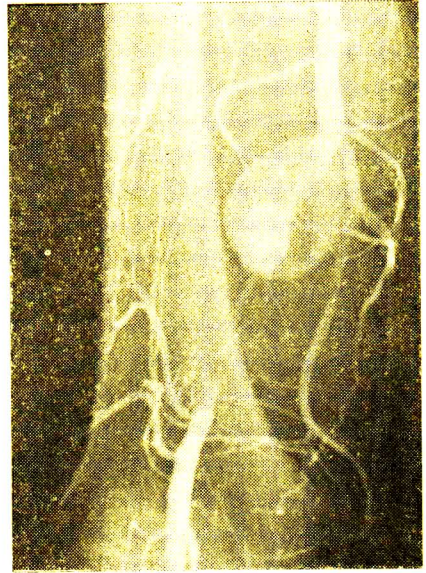
ตัวของชั้นใดชั้นหนึ่งของผนังหลอดเลือด (Dissec-
tion) หรือหลอดเลือดถูกกดจากการบวมของเนื้อ
เยื่อรอบ ๆ หรือจากก้อนเลือดพยาธิสภาพดังกล่าว
เมื่อถ่ายภาพรังสีหลอดเลือดจะแบ่งลักษณะที่เห็น
ได้ดังนี้

1. เกิดการขาดตอนของสารทึบรังสีในหลอด
เลือด (Abrupt termination of contrast media
column) คือรอยขาดตอนของสารทึบรังสีเห็นชัด
เจน แทนที่จะค่อย ๆ มีขนาดเล็กลงเหมือนหลอด
เลือดปกติ บางรายอาจพบมีความผิดปกติของการ
เห็นสารทึบรังสี โดยมีสิ่งไปแทนที่สารทึบรังสี
(Filling defect) เนื่องจากมีก้อนเลือดอุดตัน
(รูปที่ 6) การขาดตอนนั้นแสดงภาวะหลอดเลือด
ขาด อุดตันหรือถูกผูกไว้ (รูปที่ 7)

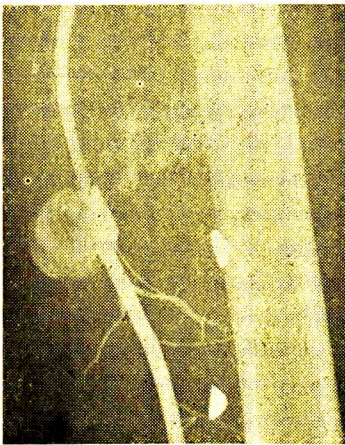

รูปที่ 7

รูปที่ 9

รูปที่ 8

2. หลอดเลือดพองตัวชนิดปลม จะเห็นสารทึบรังสีกระจายออกมารวมกัน นอกหลอดเลือด เห็นอยู่นาน มีขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่หลายเซนติเมตร นอกจากนี้ยังสามารถเห็นลักษณะภายในช่องส่วนที่พองตัว แต่อาจบอกความหนา

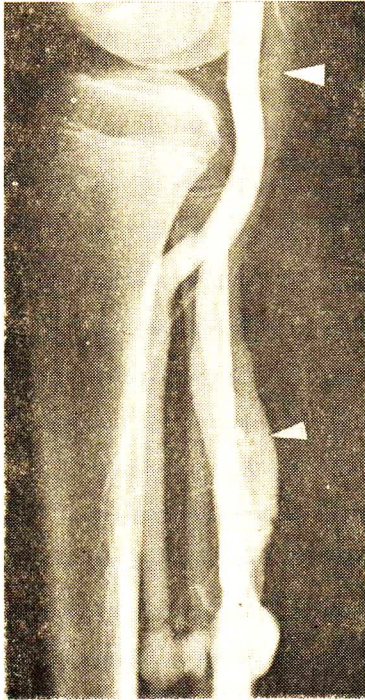
ของผนังไม่ได้ชัดเจนนอกจากสันนิษฐานจากการที่หลอดเลือดบริเวณใกล้เคียงถูกเบียด (รูปที่ 8) และ (รูปที่ 9)

3. รูต่อระหว่างหลอดเลือดแดงกับ หลอดเลือดดำ จะเห็นสารทึบรังสีใน หลอดเลือดดำ พร้อม ๆ กับในหลอดเลือดแดง บริเวณรูต่อกัน บางรายอาจเห็นได้ชัดเจน หลอดเลือดดำที่ติดต่อกันมักพองตัวคดเคี้ยว 1 ราย ซึ่งเกิดการอุดตันของหลอดเลือดดำใกล้เคียงร่วมด้วย จึงพบมีการบวมและการคั่งของเลือด (รูปที่ 10)

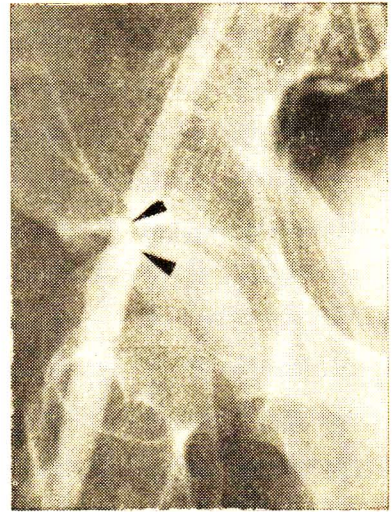
4. หลอดเลือดถูกกดจากภายนอก จะเห็นรูหลอดเลือดแดงแคบลงและเรียบ (รูปที่ 11)

5. ถ้าเกิดการฉีกขาดของชั้นใดชั้นหนึ่งของผนังหลอดเลือดแดงจะทำให้ชั้นนั้นแยกตัวลักษณะเป็นแผ่นยื่นเข้าไปภายในหลอดเลือดเห็นเป็นเส้น

รูปที่ 10

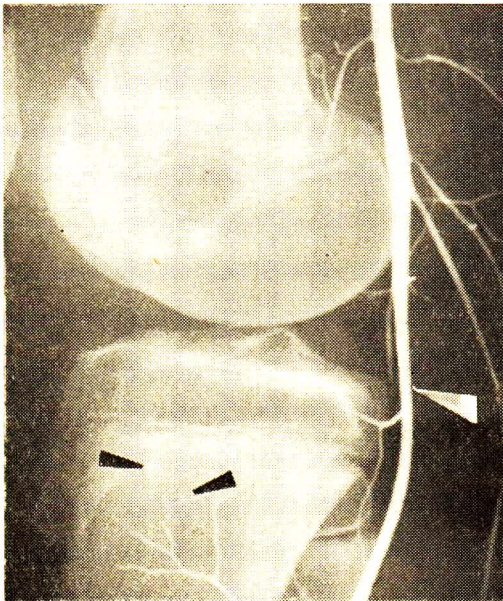

รูปที่ 12

เงาลอยอยู่ในสารทึบรังสี (รูปที่ 12) มักทำให้เกิดการพองตัวของหลอดเลือดร่วมกัน มีเพียง 1 ราย ในจำนวน 51 ราย ที่การตรวจไม่พบสิ่งผิดปกติเลย

ผลการศึกษาแสดงตามตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 แสดงผลการตรวจหลอดเลือดแดงในกลุ่ม
ฉุกเฉิน

รูปที่ 11

สิ่งตรวจพบ	จำนวน (ราย)
1. หลอดเลือดคอดตันจาก : การบอบช้ำ	7
: ผนังชั้นใน (Intima) ฉีกขาด	2
: มีก้อนเลือดที่ใต้ผนังชั้นใน	1
2. หลอดเลือดถูกค้ำขา	5
3. หลอดเลือดถูกผูก	3
4. หลอดเลือดถูกกดจากภายนอก	1
5. หลอดเลือดพองชนิดปลอม มีรู ค้ำระหว่างหลอดเลือดแดงและ หลอดเลือดดำและ หลอดเลือด ถูกผูก	1
6. ผลปกติ	1
รวม	21

ตารางที่ ๒ แสดงผลการตรวจหลอดเลือดแดงในกลุ่ม
ไม่ฉุกเฉิน

สิ่งตรวจพบ	จำนวน (ราย)
1. หลอดเลือดพองชนิดปวมจาก : การฉีกขาด : หลอดเลือดถูกตัดขาด	13 3
2. หลอดเลือดพองชนิดปวมร่วมกับ รูท่อนระหว่างหลอดเลือดแดง กับหลอดเลือดดำ	7
3. รูท่อนระหว่างหลอดเลือดแดงกับ หลอดเลือดดำ	4
4. หลอดเลือดพองชนิดปวมร่วมกับ การอุดตันของหลอดเลือด	2
5. ผื่นงั้นในฉีกขาดและแยกตัว	1
รวม	30

วิจารณ์

ปัจจุบันมีการนำวิธีตรวจหลอดเลือดแดงโดย
สารทึบรังสีเพื่อช่วยในการรักษาผู้ป่วยที่ได้รับ
บาดเจ็บต่อหลอดเลือด^{5,6,14,17,18,21} การตรวจ
ด้วยวิธีของ Seldinger จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์
พิเศษบางอย่าง ซึ่งไม่มีใช้ทั่วไป แต่การ
ตรวจวิธีง่าย ๆ ใช้อุปกรณ์ ซึ่งมีใช้อยู่ประจำและ
วิธีการก็ไม่ยาก อันตรายจากการทำมีน้อยมาก
พบอัตราการตายร้อยละ 0.03^{12,13} ภาวะแทรกซ้อน
รุนแรงร้อยละ 0.3 จากประสบการณ์ของผู้รายงาน
ตลอดระยะเวลาประมาณ 8 ปี ยังไม่พบว่าเกิดการ
ตายหรือภาวะแทรกซ้อนรุนแรงจากการตรวจเลย
ดังนั้นการตรวจหลอดเลือดแดงโดยสารทึบรังสี จึง

น่าจะนำมาใช้ในทางปฏิบัติตามความจำเป็นมาก
ขึ้น

ผู้ป่วยกลุ่มฉุกเฉิน การตรวจหลอดเลือดจะ
สามารถแยกสภาวะหลอดเลือดแดงถูกกดจากภาย
นอกเพราะการบวมซ้ำของเนื้อเยื่อรอบ ๆ หรือมี
เลือดคั่งในเนื้อเยื่อออกจากหลอดเลือดขาดตอน
เช่น จากการอุดตันหรือหลอดเลือดขาดได้ เพราะ
ภาวะทั้งสองอย่างให้อาการแสดงคล้ายคลึงกัน¹⁷
และ 1 ราย ช่วยการวินิจฉัยว่าไม่พบมีการบาดเจ็บ
ของหลอดเลือดซึ่งมีอาการแสดงทางคลินิก การ
ตรวจสามารถบอกตำแหน่ง ขนาด และขอบเขต
ของพยาธิสภาพ และภาวะของเลือดที่เบนไหล
เวียนมาเลี้ยงเนื้อเยื่อต่าง ๆ ได้อย่างดี

การขาดตอน อย่างชัดเจนของสารทึบรังสีใน
หลอดเลือดก็บ่งถึงพยาธิสภาพว่าอาจเนื่องจาก
หลอดเลือดถูกผูกมาก่อน อุดตันจากก้อนเลือด
แข็งตัวหรือหลอดเลือดขาด¹⁷ แต่ถ้าพบลักษณะมี
สิ่งไปแทนที่สารทึบรังสีก็เป็นลักษณะเฉพาะ ของ
หลอดเลือดอุดตันจากก้อนเลือดแข็งตัว¹⁴ ซึ่งสาเหตุ
เบื้องต้นอาจเกิดจากผนังบางชั้นของหลอดเลือดซ้ำ
หรือฉีกขาดก่อนแล้วจึงมีก้อนเลือดแข็งตัว ในราย
หลอดเลือดขาด จะพบมีการขาดตอนของสารทึบ
รังสี เป็นผลของการเกร็งตัวของหลอดเลือดหลัง
ฉีกขาดซึ่งจะมีเลือดแข็งตัวตามมา การบอบซ้ำ
ของเนื้อเยื่อ จะทำให้เนื้อเยื่อบวมกดหลอดเลือด
โดยรอบได้⁵ ผู้ป่วยก็มีอาการแสดงของการขาด
เลือดไปเลี้ยงได้เช่นเดียวกัน

ผู้ป่วยกลุ่มไม่ฉุกเฉิน เมื่อตรวจพบก้อนพองบริเวณที่ได้รับบาดเจ็บ ลักษณะเด่นได้และฟังได้ยินเสียง bruit ทำให้สงสัยว่าอาจเป็นภาวะหลอดเลือดพองชนิดปลอมหรือมีรูต่อระหว่างหลอดเลือดแดงกับหลอดเลือดดำ ซึ่งบางรายให้ลักษณะคล้ายเป็นฝี^{1,14,18} ทำให้แพทย์ผู้รักษาเข้าใจผิดเจาะหรือผ่าลงไปซึ่งจะเกิดอันตรายมากซึ่งพบ 2 รายในรายงานนี้ ผู้ป่วยในกลุ่มนี้อาจมีอาการหรืออาการแสดงเป็นเวลานาน หลังได้รับบาดเจ็บ^{16,18} แต่มีผู้เชื่อว่าภาวะดังกล่าวเกิดขึ้นทันทีหลังได้รับบาดเจ็บแต่ตรวจพบภายหลัง⁷ แพทย์สามารถคลำชีพจรส่วนปลายได้ในผู้ป่วยกลุ่มนี้^{14,18} มีผู้รายงานว่าภาวะเกิดรูต่อนั้นสามารถปิดเองได้²⁰ แต่ส่วนมากต้องรักษาด้วยการผ่าตัด ผู้ป่วยที่มีรูต่อจะทำให้หัวใจทำงานมากขึ้น ชีพจรเร็ว pulse pressure กว้าง ทั้งนี้อาการต่าง ๆ ขึ้นกับขนาดของรูต่อและขนาดของหลอดเลือดแดงที่มาเลี้ยง ถ้ามีขนาดใหญ่อาจทำให้เกิดภาวะหัวใจวายได้¹⁰

ในรายที่เกิดรูต่อนี้จะพบสารทึบรังสีไหลเข้าสู่หลอดเลือดดำพร้อม ๆ กับที่ยังเห็นในหลอดเลือดแดงเสมอ หลอดเลือดทั้งสองชนิดมีขนาดใหญ่ขึ้น หลอดเลือดดำมักพองตัวและคดเคี้ยว บางครั้งรูต่ออาจเห็นได้ยาก ดังนั้นถ้าพบสารทึบรังสีในหลอดเลือดดำพร้อม ๆ กับหลอดเลือดแดงหรือเร็วกว่าปกติ ก็ให้การวินิจฉัยได้^{2,14,18,21}

ภาวะหลอดเลือดพองอย่างปลอมอาจพบมีรอยฉีกหรือขาดของหลอดเลือดแดง และมีสารทึบ

รังสีกระจายรวมตัวกันออกมาภายนอกค้างอยู่นานรอบ ๆ เป็นผนังไม่แท้ประกอบด้วยเลือดที่แข็งตัวแล้วเกิด fibrosis ความหนาของผนังอาจใหญ่มากจนกดเส้นประสาทหรือหลอดเลือดข้างเคียงได้¹⁴ การพองตัวนี้อาจยุบเล็กลงหรือหายไปได้เองเนื่องจากเลือดแข็งตัวทำให้ขนาดภายในแคบลงจนหายไป

จากการศึกษานี้พบว่า การตรวจหลอดเลือดด้วยสารทึบรังสีมีประโยชน์ช่วยให้การรักษาถูกต้อง ป้องกันไม่ให้ผู้ป่วยต้องเสียแขนหรือขาจากการได้รับบาดเจ็บ เพราะการผ่าตัดเสริมสร้างหลอดเลือดเพื่อให้เลือดไหลเวียนได้ตามปกติเป็นวิธีที่ปลอดภัย^{3,11}

ภาวะการฉีกขาดของชั้นใดชั้นหนึ่งนั้น อาจเกิดจากการบาดเจ็บชนิดบาดเจ็บไม่มีบาดแผลหรือมีบาดแผลจากการแทงเข็มหรือสายสวนก็ได้ ส่วนมากเกิดกับผนังชั้นในสุดแล้วแยกตัวเข้าไปในรูหลอดเลือด เกิดรูแคบลงจนอุดตันก็ได้ อาจเกิดเลือดแข็งตัวตามมา

แม้ว่าจะมีผู้วิจารณ์ข้อบ่งชี้ในการตรวจนี้ไว้มาก^{8,14,21} และจากประสบการณ์ของผู้รายงาน อาจแบ่งได้เป็น

1. ผู้ป่วยที่มีอาการหรืออาการแสดงว่าขาดเลือดไปเลี้ยงเนื้อเยื่อต่าง ๆ คลำชีพจรไม่ได้หรือคลำได้เบาหรือมีเลือดออกไม่หยุด

2. ผู้ป่วยที่สงสัยว่ามีหลอดเลือดพองชนิดปลอมหรือมีรูต่อระหว่างหลอดเลือดแดงกับหลอดเลือดดำ

สรุป

ทำการศึกษาดูผลของเลือดแดงด้วยสารทึบรังสีซึ่งวิธีการทำได้ไม่ยากนัก อันตรายเกิดน้อยมากแต่มีประโยชน์ช่วยวินิจฉัยแสดงภาวะการไหลเวียนของเลือดรวมทั้งเลือดที่ไหลเบนมาเลี้ยงช่วยให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาที่ถูกต้องยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

1. Bassett FH, Silver D: Arterial injury associated with fractures. Arch Surg 92:13-9, 66
2. Bell D, Cockshott WP: Angiography of traumatic arterio-venous fistulae. Clin Radiol 16: 241-7, 65
3. Bradham RR, Buxton JT, Stallworth JM: Arterial injury of lower extremity. Surg Gynecol Obstet 118:995-1000, 64
4. Bryn T, Knut B: Peripheral arterial occlusion following traumatic intimal rupture. Acta Chir Scan 131:167-170, 66
5. Curry JL, Howland WJ: Arteriography in circumferential compression adema. Am J Roentgenol 98:898-900, 66
6. Doty, DB, Treiman RL, Rothschild PD, et al: Prevention of gangrene due to fractures. Surg Gynecol Obstet 125:284-8, 67
7. Fomon JJ, Warren WD: Late complications of peripheral arterial injuries. Arch Surg 91:610-6, 65
8. Gird J: Arteriography in arterial gunshot wounds. Acta Radiol (Diagn), 11:78-84, 71
9. Halpern M, Freiburger RH: Arteriography in orthopedics. Am J Roentgenol 94:194-206, 65
10. Holman E: Contributions to cardiovascular physiology gleaned from clinical and experimental observations of abnormal arteriovenous communications. J Cardiovasc Surg 3:48-63, 62
11. Hughes CW: Arterial repair during Korean war. Ann Surg 147:555-61, 58
12. Lang EK: Complications of retrograde percutaneous arteriography. J Urol 90:604-10, 63
13. Lang EK: A survey of the complications of percutaneous retrograde arteriography; Seldinger's technic. Radiology 81:257-63, 63
14. Love L, Braun T: Arteriography of peripheral vascular trauma. Am J Roentgenol 102:431-40, 68
15. Love L: Arterial trauma. Seminars in Roentgenol 5:267-83, 70
16. Morton JH, Southgate WA, DeWeese JA: Arterial injuries of extremities. Surg Gynecol Obstet 123:611-27, 66
17. Piyachon C, Arthachinta S: Arteriography in trauma of the extremities. Am J Roentgenol Radium Ther Nucl Med 119:580-5, 73
18. Sack RP: Arteriographic evaluation of military vascular trauma. Am J Roentgenol Radium Ther Nucl Med 106:394-9, 69
19. Seldinger SI: Catheter replacement of the needle in percutaneous arteriography. A new technique. Acta Radiol (Stockholm) 39:368, 53
20. Suchato C, et al: Spontaneous closure of traumatic arteriovenous fistula. Radiology 118:291, 76
21. Wholey MH, Bocher J: Angiography in Musculoskeleton trauma. Surg Gynecol Obstet 124: 730-36, 67